

РЕШЕНИЕ

№ 2595

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1868** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 08.01.2024 г. г., постановено по н.а.х. дело № 5705/2023 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 132-ри състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 23-4332-003025 от 02.03.2023г., издадено от началник сектор в Отдел пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на И. Н. Д. са наложени административни наказания „глоба” в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63 от ЗАНН, решението е оспорено от И. Н. Д., чрез процесуалния му представител - адв. С. С., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него наказателно постановление.

Наведеното касационно основание за оспорване е за нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63 ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че неправилно СРС не е съобразил, че в административнонаказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в неспазване на чл. 42, т. 4, т.5, съответно чл. 57, ал.1, т.6 и т.7 от ЗАНН относно

дължимото описание и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. В НП не били отразени конкретните стойности на превишението, което било от съществено значение за наказуемостта на вмененото нарушение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът и ответникът не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН възприема изцяло е, че на 31.10.2022 г., в 10:34 ч. И. Д. управлявал л.а. „Шкода Ф.” с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Е. Г. Г., в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към[жк], като до № 40 бил заснет от преносима мобилна система за видеоконтрол „С. М2”, № MD1196, разположена на пътя. Системата заснела и записала скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. Била измерена скорост на движение 105 км./ч., която след приспадане на 3 % възможна грешка била изчислена на 101 км./ч. Ограничението за скоростта на МПС е било 50 км/ч. за населено място. Бил изготвен снимков материал. На място нарушителят не бил спрян. Младши автоконтрольор в ОПП-СДВР, призовал собственика на автомобила Г., която на 15.02.2023 г. декларирала, че Д. е управлявал автомобила на 31.10.2022 г., в 10:34 ч. На 15.02.2023 г. Д., попълнил декларация, в която посочил, че той е управлявал автомобила в посоченото време.

За констатираното нарушение бил издаден акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия АД № 129200, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

За да потвърди НП, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. АУАН е съставен, а НП е издадено от компетентни за това административни органи, в предвидените в ЗАНН преклузивни срокове, като същите съдържат необходимите реквизити. Ясно е описано извършеното административно нарушение от фактическа страна, като правилно е посочена и правната му квалификация. Безспорно е доказано, че наказаното лице е извършило административното нарушение, за което с НП е наложено предвиденото в закона наказание.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

При изяснена фактическа обстановка СРС е направил законосъобразния извод, че Д. е извършил нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, въвеждащ забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение, да превишават определените в тази разпоредба стойности, които за пътно превозно средство от категория „В” (каквото е

процесното) са: в населено място – 50 км/ч.; извън населено място – 90 км/ч.; по автомагистрала – 140 км/ч.; по скоростен път – 120 км/ч.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания по чл.348 НПК, вр. чл.63в ЗАНН, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно-чл.218, ал.1 и ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН, в която насока АССГ не констатира допуснати нарушения. СРС не е допуснал и съществено процесуално нарушение-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство.

Въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала необходимите за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на относими доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване. Фактическите констатации са направени след анализ на събраните по делото доказателства- съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства.

Законосъобразни са изводите на въззивната инстанция, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не се допуснати процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на касатора и да представляват формални основания за отмяната на санкционния акт. Времето, мястото и обстоятелствата по извършване на нарушението, са ясно описани в АУАН и НП, и словесното описание кореспондира с дадената от актосъставителя и наказващия орган правна квалификация.

Неоснователно е и възражението за неспазване на тримесечния срок по чл. 34 ЗАНН. Този срок тече от откриване на нарушителя, който е станал известен на 15.02.2023 г., когато Д. е заявил, че той е управлявал автомобила в процесните ден и час.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение се оставя в сила.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.01.2024 г. г., постановено по адм.наказателно дело № 5705/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.